

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/25/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123010583
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123010583.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Ivany Datlovej v trestnej veci obvinenej osoby A. B. C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 27. marca 2024, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/47/2023 zo dňa 02.01.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 7T/47/2023 zo dňa 02.01.2024 podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd zastavil trestné stíhanie obvineného A. B. C., nar. XX. XX. XXXX v Schio, Talianska republika, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 30. 04. 2021 v priestoroch spoločnosti CPS Components, s. r. o., na adrese D. XXXX/X, E. E., priemyselný park Šalková, ako priamy nadriadený dal pokyn F. G., nar. XX.XX.XXXX na vykonanie údržby horizontálneho obrábacieho stroja Okuma 2, konkrétne na údržbu lamiel vo vežiach CNC obrábacích strojov a to aj napriek tomu, že F. G. nebol na túto prácu vyškolený, kedy dňa 03.05.2021 v čase okolo 10.15 h pri plnení uvedeného pokynu, konkrétne pri čistení zadnej časti pracovného stroja CNC Okuma 2 došlo k uvedeniu mechanizmu stroja do pohybu v priestore, kde sa nachádzal F. G., čo mu spôsobilo otvorenú trieštivú zlomeninu prvej predpriehlavkovej kosti pravej nohy s miernym posunom a pomliaždenie vonkajšej strany ľavého stehna ťažšieho stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia nad 42 dní, pričom vydaním uvedeného pokynu došlo k porušeniu dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho postavenia vo firme ako koordinátora výroby,

lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu podala intervenujúca prokurátorka sťažnosť, ktorú odôvodnila písomným podaním zo dňa 05.01.2024. V sťažnosti poukázala na odôvodnenie uznesenia okresného súdu. Ďalej uviedla, že v priebehu vyšetrovania boli k veci vypočutí obvinený, poškodený, svedkovia a k vyšetrovacej veci boli vypracované viaceré listinné a vecné dôkazy, ako aj znalecký posudok. Taktiež poukázala na výpovede obvineného, poškodeného a svedkov. Nesúhlasí s tvrdením súdu, že neexistuje priama príčinná súvislosť medzi konaním obvineného (sprostredkovaním príkazu riaditeľa spoločnosti) a následkom v podobe úrazu poškodeného, ako to vyžaduje Trestný zákon. Tiež poukázala na tú skutočnosť, že príčinná súvislosť je daná aj vtedy ak okrem príčiny, ktorá spôsobila následok, pôsobila aj ďalšia príčina. Konaním obvineného, daním pokynu na vyčistenie stroja, nakoľko bez jeho pokynu by nedošlo k následku, nakoľko poškodený by túto prácu nevykonával. To, že následok bol iný, že si obvinený predstavoval, mu neprospieva a nevylučuje jeho zavinenie (R 37/1975). Z výsluchov

poškodeného a svedkov tiež vyplýva, že obvinený bol nimi považovaný za ich nadriadeného, nakoľko im dával pokyny na prácu, ktorú majú vykonávať. V čase vydania pokynu pre poškodeného bol poškodený pridelený k obvinenému, preto je nepochybné, že v tom čase bol jeho nadriadeným a poškodený rešpektoval jeho pokyn na čistenie stroja. Aj samotný obvinený uviedol, že takúto prácu už aj predtým s poškodeným vykonával. To, že nebol presný popis činnosti v pracovnej zmluve obvineného nevyklučuje jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Podľa jej názoru v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre postup podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko skutok je trestným činom. Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní tiež vyplýva, že skutku sa dopustil obvinený A. B. C.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Banská Bystrica na ďalšie konanie.

K sťažnosti prokurátorky sa vyjadril obvinený prostredníctvom svojho splnomocneného obhajcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.02.2024. Uviedol, že na rozdiel od prokurátorky naďalej zastáva názor, že výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňujú postavenie obvineného pred súd. Hoci ide o subjektívny názor obvineného, vykonaným dokazovaním je dostatočne objektivizovaný. V obžalobe prokurátorky nie je uvedené, že obvinený nebol pôvodcom sporného pokynu, jeho pôvodcom bol riaditeľ spoločnosti Andrea Bartolato, ktorý obvinenému prikázal poveriť osoby z oddelenia údržby vykonaním údržby stroja Okuma 2. Obvineného oslovil z dôvodu, že vedúci oddelenia údržby H. A. už nebol na pracovisku. V odovzdaní pokynu riaditeľa spoločnosti smerom k poškodenému pochybenie obvineného spočívať nemôže, obvinený za pokyn riaditeľa spoločnosti nenesie zodpovednosť z hľadiska toho, či bol správny alebo nesprávny. Je pravdou, že obvinený zadal F. G. pokyn na vykonanie údržby stroja Okuma 2, stalo sa tak v piatok dňa 30.04.2021. V priamej príčinnej súvislosti s úrazom však boli skôr skutočnosti, ktoré sa udiali nasledujúci pracovný deň v pondelok 03.05.2021. Čo je podstatné, obvinený na pracovisku dňa 03.05.2021 vôbec nebol. Medzi konaním obvineného a úrazom poškodeného skratka nie je priama príčinná súvislosť krytá potrebnou formou zavinenia, čo sa udeje na pracovisku dňa 03.05.2021, obvinený dňa 30.04.2021 nemal možnosť ovplyvniť, následok poškodeného je preto ním nezavinený. Bolo ďalej preukázané, že obvinený nebol ani len priamy nadriadený poškodeného, opis skutku zo skutkovej vety v tejto časti je nesprávny. V ostatnom poukázal na rozhodnutie prvostupňového súdu, ktoré je argumentačne veľmi presvedčivé a na závery rozhodnutia poukázal. Záverom navrhol sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Zo spisového materiálu krajský súd zistil, že dňa 28.06.2023 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica na A. B. C. obžalobu sp. zn. 2 Pv 119/21/6601-70 zo dňa 27.06.2023, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v úvodnej časti odôvodnenia tohoto uznesenia.

Následne samosudkyňa Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 7T/47/2023 zo dňa 02.01.2023 podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku rozhodla, že zastavuje trestné stíhanie obvinenej osoby A. B. C., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené v napadnutom uznesení.

V reakcii na sťažnostné námietky prokurátora, krajský súd konštatuje, že sťažnosťou napadnuté uznesenie tak, ako bolo písomne vyhotovené, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 176 ods. 2 Tr. por. Z jeho dôvodov je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Pokiaľ prokurátor namietá hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa, tak odvolací súd v tomto smere pripomína, že v súčasnej trestnoprávnej teórii a praxi platí neprekročiteľná zásada, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda že vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a vzájomných súvislostiach a pokiaľ urobil logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže odvolací súd vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Hodnotenie dôkazov je totiž výsostným právom súdu prvého stupňa, ktorý dôkazy

vykonáva. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Z napadnutého uznesenia je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Krajský súd v prejednávanom prípade dospel k záveru, že súd prvého stupňa jednotlivé dôkazy, o ktoré sa vo svojom rozhodnutí oprel, napriek výhradám prokurátora, riadne vyhodnotil a vysporiadal sa s podstatnými skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu vykonaného dokazovania v prípravnom konaní. Dôkazy o ktoré opieral súd prvého stupňa svoje rozhodnutie krajský súd, považuje za zákonné. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje krajský súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom.

Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť žiadnu chybu, či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo a vyčerpávajúcim spôsobom, preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odkazuje. V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu, a preto svojimi dôvodmi len doplní správne závery súdu prvého stupňa. Zastavenie trestného stíhania s odkazom na § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po podaní obžaloby je možné len za predpokladu, že je spoľahlivo a mimo akúkoľvek pochybnosť zistené, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Okresný súd tento dôvod vzhladol v tom, že v opise skutku v obžalobe absentuje subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví v podobe nedbanlivosti tak, ako to predpokladá § 16 Trestného zákona.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku účinného do 14.3.2024 obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s výnimkou obzvlášť závažného zločinu, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov, preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu pisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

V reakcii na sťažnostné námietky prokurátorky, spočívajúce v tom že, v čase keď obvinený vydal príkaz poškodenému bol jeho nadriadeným, sťažnostný súd konštatuje, že zo spisového materiálu (z dôkazov tam uvedených) nie je žiadnym spôsobom preukázané, že obvinený bol v rámci pracovného zaradenia zodpovedný za úsek údržby. Naopak, jeho zodpovednosť bola za úsek výroby. Obvinený B. C. síce mal postavenie nadriadeného zamestnanca, avšak z organizačnej štruktúry spoločnosti ako aj z výpovede svedkov možno jednoznačne určiť, že nebol poškodenému G. nadriadeným zamestnancom. Skutočnosť, že obvineného považovali zamestnanci za nadriadeného vyplýva iba z výpovede svedkov a poškodeného, pritom táto skutočnosť nie preukázaná žiadnym iným dôkazom (napr. pracovnou zmluvou alebo organizačným poriadkom). V tomto prípade môže ísť iba o tzv. neformálnu konvenciu, ktorá nemá vplyv na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti obvineného. K nesúhlasu prokurátorky s tvrdením okresného súdu vo veci neexistencie priamej príčinnej súvislosti, sťažnostný súd uvádza, že obvinený tým, že odovzdal pokyn od riaditeľa spoločnosti smerom k poškodenému nemohol predvídať sled náhodných udalostí ku ktorým došlo nasledujúci pracovný deň a aj vďaka ktorým došlo k zraneniu poškodeného. Súčasne obvinený neniesol zodpovednosť za pokyn riaditeľa spoločnosti z hľadiska toho, či bol správny alebo nesprávny, nakoľko bol iba sprostredkovateľom medzi riaditeľom spoločnosti a poškodeným. V danom prípade nie je preukázaná existencia kauzálneho vzťahu medzi konaním a následkom (priama príčinná súvislosť). Taktiež sám poškodený uviedol, že aj jeho nedodržaním predpisov o BOZP v deň zranenia došlo k vzniku škodovej udalosti. Navyše v ten konkrétny deň sa obvinený nenachádzal v práci, nakoľko čerpal dovolenku. Dôležitou skutočnosťou pri posudzovaní zavinenia obvineného je aj rozhodnutie Inšpektorátu práce Banská Bystrica zo dňa 31.3.2022, ktorý konštatoval, že príčinou úrazu bola nesprávna organizácia práce, za ktorú však obvinený nezodpovedá. Ďalšou dôležitou skutočnosťou je, že s poškodeným práce na čistení stroja vykonával aj svedok F. C., ktorý uviedol, že pred stroj dal tabulu, ktorá upozorňuje, že na stroji sa vykonáva údržba. Na chvíľu sa vzdialil od stroja a vtedy došlo k udalosti. Aj z tohto je zrejmé, že obvinený nemohol predvídať (a ani nie je možné od neho toto očakávať), že môže dôjsť k takejto udalosti, a to za situácie, keď v ten deň ani nebol na pracovisku.

Krajský súd dodáva, že trestná zodpovednosť môže byť založená výlučne na zavinení v zmysle § 4 a § 5 Trestného zákona, ktoré musí zahŕňať všetky znaky charakterizujúce objektívnu stránku trestného činu teda aj príčinnú súvislosť medzi konaním páchatela a následkom trestného činu. Na základe už vyššie uvedeného a vykonaných dôkazov možno konštatovať, že zo strany obvineného nešlo o porušenie dôležitej povinnosti uloženej v zákone v resp. v náplni práce a preto jeho konanie (pokyn na údržbu stroja) nie je možné právne posúdiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. Pokiaľ by sa krajský súd stotožnil s argumentáciou prokurátora jednalo by sa o umelé rozširovanie základov trestnej zodpovednosti (§ 2 ods. 1 Tr. por., čl. 17 ods. 2 Ústavy), čo je neprípustné.

Krajský súd so zreteľom na uvedené dospel k záveru, že sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a vecne správne, preto sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.